

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. 6. 2024 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Hostaše a přísedících Bc. Heleny Pilíkové a Ing. Ladislava Podhorce,

takto:

Obžalovaný

████████████████████

narozený ██████████ ve ██████████, státní příslušník ██████████, v ČR naposledy bytem ██████████, okres ██████████, toho času ve vazbě ve ██████████

je vinen, že

dne 30.09.2023 v době okolo 22:00 hodin v místě svého bydliště v obci ██████████, v bytě ██████████, z přesně nezjištěných důvodů svoji manželku poškozenou ██████████, nar. ██████████, uhodil rukou do čela nad levé oko, následně jí oranžovou lepicí páskou zalepil obě ruce za zády, poté jí vložil do úst kus hadru a oblepil jej stejnou lepicí páskou kolem její hlavy, čímž poškozené zamezil v jakékoli obraně, následně ji povalil na postel, poté ji do genitálu zasunul petardu a tuto zapálil, ačkoli věděl, že ji výbuch petardy, který po zapálení nastal, může usmrtit a pro takový případ s tím byl srozuměn, poškozená začala v důsledku výbuchu silně krvácet a obžalovaného prosila o přivolání zdravotnické pomoci, což zprvu odmítal, nakonec ji alespoň odvezl k lékařskému ošetření do ██████████ nemocnice ██████████ kde se poškozená podrobila akutní operaci na Gynekologicko-porodnické klinice, když následkem exploze petardy utrpěla rozsáhlé poranění genitálu s mnohočetnými hlubokými trhlinami stěny poševní probíhající v celé délce pochvy od vchodu do poševního vchodu až do oblasti poševní klenby, kdy nejhlubší z trhlín poševní stěny pronikly až 4 cm hluboko do okolních tkáňových struktur, dále s vícečetnými trhlinami malých stydkých pysků se symetrickými popáleninami v oblasti velkých stydkých pysků o průměru kolem

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Komárková.

3 cm, silné krvácení z genitálu, šok z krevní ztráty, přičemž zhojení trhliny stěny poševní a malých stydkých pysků trvalo 7 týdnů, po tuto dobu byla poškozená výrazněji omezena v běžném způsobu života, přičemž jen díky včasné a vysoce specializované lékařské pomoci nedošlo ke smrti poškozené v důsledku krevní ztráty z mnohočetných trhlín stěny poševní,

tedy v úmyslu trestný čin spáchat se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu jiného úmyslně usmrtit s rozmyslem, čin spáchat zvlášť surovým způsobem, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 2, 3 písm. i) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku se mu dále ukládá trest **vyhoštění** z území České republiky ve výměře **10 (deseti) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen zaplatit poškozené [REDAKCE] na náhradě škody částku **115 649 Kč** spolu s 14,75% ročním úrokem z prodlení od 16.5.2024 do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen zaplatit poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], toho času bytem [REDAKCE] na náhradě škody částku **120 655,47 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen zaplatit poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], toho času bytem [REDAKCE] na náhradě nemajetkové újmy částku **500 000 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování v hlavním líčení dospěl soud závěru o vině obžalovaného skutkem popsáním ve výroku tohoto rozsudku. Své skutkové a právní závěry soud nyní podrobně objasní.
2. Obžalovaný v přípravném řízení nevypovídal. Po nařízení hlavního líčení se k podané obžalobě vyjádřil prostřednictvím svého obhájce. Prohlásil, že činí nesporným skutečnost, že „dne 30.9.2023 v době okolo 22,00 hod. v místě své bydliště v [REDAKCE], v bytě [REDAKCE], oranžovou lepící páskou zalepil poškozené obě ruce za zády, poté jí do genitálu zasunul petardu a tuto zapálil, poškozená začala v důsledku výbuchu silně krvácet a obviněného prosila o přivolání zdravotnické pomoci.“ Dále obžalovaný učinil nesporným popis poranění poškozené uvedený v obžalobě. Naopak sporným prohlásil to, že by měl poškozené vložit do úst kus hadru a oblepit jej oranžovou lepící páskou kolem její hlavy, že by poškozené zalepil ruce proto, aby znemožnil její obranu, že by

věděl, že výbuch petardy, který po zapálení nastal, může poškozenou usmrtit a pro takový případ s tím byl srozuměn a že by zprvu odmítal poškozené pomoci. Vzhledem k tomuto vymezení nesporných a sporných skutečností, soud nerozhodl o upuštění od dokazování nesporných skutečností, a dokazování provedl v úplném rozsahu.

3. Obžalovaný v hlavním líčení k věci vypovídal. Uvedl, že po návratu ze společné dovolené se od něj jeho manželka poškozená [REDAKCE] odstěhovala do [REDAKCE], neboť obžalovaný si již na dovolené v Egyptě dopisoval s jinou slečnou. Podle obžalovaného vyjma této skutečnosti žádné jiné problémy nebyly. Neví, zda se s ním jeho manželka chtěla rozvést, neřekla mu to. K vlastnímu inkriminovanému dni 30.9.2024 uvedl, že byl na oslavě narozenin u známých, když mu zavolala manželka, že za ním přijela na návštěvu. Ihned jel za ní, byl tam asi za 5 minut. Na oslavě nepil alkohol, ostatně ani jindy alkohol moc nepije. Po příjezdu domů chtěl udělat romantickou večeři, začal vařit a manželka šla do sprchy. Navečeřeli se, napili se sektu, který měl doma, on sám vypil asi dvě skleničky. Budoucnost jejich manželství neřešili, byl to normální rozhovor. Poté měli spolu oboustranně dobrovolný pohlavní styk. Po něm seděli, povídali si. Posléze manželce navrhl, že by si mohli společně zahrát, čímž měl na mysli další sexuální hrátky. Manželka zprvu nechtěla, ale poté souhlasila. Obžalovaný uštíhl pár kousků lepenky a zalepil jí ruce za zády. Potom uviděl černý hadr, dal jí ho do pusy a pusou jí zalepil, protože však lepenka nedržela, obmotal ji okolo hlavy (zde se obžalovaný odchýlil od svého výše popsaného vyjádření, kdy tuto skutečnost zprvu označil za spornou), jiné násilí neužil, spoutání ani použití hadru do úst se poškozená nijak nebránila. Položil poškozenou na postel. Obžalovaný viděl na zemi vedle postele sáček, v níž byly petardy. Petardy tam byly od Nového roku. Zprvu byly v sáčku společně se zapalovači a starými nůžkami v šuplíku. Protože je obžalovaný chtěl vyhodit, připravil si je podle svých slov vedle postele. Obžalovaný ze sáčku vytáhl petardu, ukázal ji poškozené a zasunul ji jí do pochvy. V ten moment se mu to zdálo legrační. Poškozená mu řekla, že takhle si hrát nechce, ať petardu vytáhne. Protože v místnosti nebylo světlo, rozsvíceno bylo jen na chodbě, obžalovaný na petardu neviděl. Vzpomněl si však, že v sáčku s petardami byly i zapalovače, proto jeden vzal do ruky, zapálil jej, aby lépe viděl. Poškozená se lekla, začala křičet, začala sebou házet. V ten moment obžalovaný zvedl zapalovač, aby viděl blíž a aby mohl vytáhnout tu petardu. Oheň byl však hodně blízko a tím pádem se petarda zapálila. Když to obžalovaný uviděl, odhodil zapalovač, lekl se a úplně zamrzl. Nevěděl, co má dělat. Poté natáhl ruku, aby petardu vytáhl, ale v tu chvíli petarda vybuchla. Obžalovaný byl v šoku, nevěděl, co má dělat. Začal poškozené sundávat lepenku na ruku, protože mu to nešlo, nakonec ji rozřezal.
4. Vzhledem k tomu, že v pokoji byla tma, zranění neviděl, ale došlo mu, co se mohlo stát. Proto poškozené řekl, že půjdou do sprchy, kde se podívají, co se stalo. Po cestě viděl, že má poškozená jednu nohu od krve. Ve sprše ji začal omývat, viděl, že poškozené je špatně, ona mu to i sama říkala. Z koupelny šel každý sám, neboť jsou malé vstupní dveře, poškozené se ptal, zda to sama zvládne, onu mu řekla, že ano. Obžalovaný viděl, že poškozená na podlaze zanechává mokré stopy od pantoflů, proto vzal mop a začal vytírat. Dle svých slov byl obžalovaný stále v šoku. Poškozená najednou upadla, zvedl ji, rozsvítil a položil ji na postel. Poškozená chtěla, aby zavolala sanitku. Protože si vzpomněl na případ, kdy v létě vedle rybníku kolega skočil špatně do vody a rozbil si hlavu a přivolaná záchranka přijela až za strašně dlouho, že by se tato situace mohla opakovat. Uvedl, že i on sám chtěl první pomoc přivolat, ale protože špatně hovoří česky, nedokázal by to vysvětlit. Jak byl stále v šoku a nevěděl, co dělat, začal uklízet, posbíral všechny kousky lepenky a hodil je do koše. Následně poškozené podal noční košili, aby se oblékla, sám se šel také obléct. Do auta dal pytle na odpad, aby auto nebylo od krve, neboť není jeho a jel s poškozenou do Plzně do nemocnice. Jel rychle na maximum, poškozená ležela na sedačce.
5. Po příjezdu do nemocnice zastavil na prvním parkovacím místě. Poškozená vystoupila z auta a společně šli do nemocnice, resp. obžalovaný ji vlekl. Poškozená pak již nemohla jít, proto ji posadil na lavičku v parku. Šel do místnosti ostrahy, kde žádal, aby zavolali lékaře nebo mu dali nějaké

křeslo, aby poškozenou mohl odvézt. Poté běžel zpátky k poškozené, ta mezitím spadla z lavičky na zem, zvedl ji a následně ji posadil do kolečkového křesla, které tam mezitím někdo přivezl. Společně pak poškozenou odvezli do nemocnice. V nemocnici se již obžalovaný zorientoval, věděl, kam jít, neboť zde již byl s tím kolegou, co špatně skočil do vody. Běžel proto hned k recepci, kde za rohem seděla slečna, která poskytuje pomoc Ukrajincům a řekl jí: „*prosím Vás, pomozte mi, protože člověk umírá, člověku je špatně*“. Na ten rozruch se ukázala nějaká doktorka. Ta se na poškozenou podívala a vzala ji do ordinace. Obžalovaný šel poškozenou zaregistrovat. V nemocnici čekal dál, protože chtěl vědět, jestli je poškozená v pořádku, chodil pořád za tou slečnou a ptal se jí, co a jak, jestli je v pořádku. Ze začátku mu ta slečna říkala, že nic neví, protože bude operace. Opakovaně žádal, aby přišel nějaký lékař, aby mu řekl, co se přesně děje. Poté mu ta slečna řekla, že je s poškozenou všechno v pořádku, ale je ve špatném nebo těžkém stavu. Zůstal v nemocnici, čekal na nějakého lékaře, pak však přijela policie a zavřela jej.

6. Pokud byl obžalovaný dotazován, zda při sexu s poškozenou užívaly běžně či zřídka praktiky, jako svazování, použití roubíku či podobně, uvedl, že nikoli, že pouze třeba poškozené při sexu držel ruce za zády. Nedokázal vysvětlit, z jakého důvodu tyto techniky použil v předmětnou noc. Stejně tak jej nenapadlo si jít v kuchyni, kde k jednání došlo, normálně rozsvítit, když na petardu po jejím zasunutí do genitálu poškozené tuto neviděl. Obžalovaný je technicky vzdělán, má vzdělání střední s maturitou, přesto jej nenapadlo, že by mohl zapalovačem petardu zapálit. Připustil, že z jeho strany se jednalo o hodně „blbý“ nápad, chápe, že je to jeho vina a velice toho lituje. Po zapálení knotu jej nenapadlo, že by knot mohl vytrhnout a zabránit tak výbuchu. Při snaze o odstranění petardy sám žádná poranění neutrpěl. Neví, co komu o vzniku poranění uváděl v nemocnici. Petardu poškozené zaváděl podle hmatu, podle hmatu ji však nevyndával, protože ji neviděl a napadlo je rozsvítit si tím zapalovačem. Když s ním začal škrtat, poškozená se lekla, prosila jej, aby toho nechal. Obžalovaný neví, proč zapalovač neodložil, neměl v úmyslu něco zapálit, opravdu chtěl jen vyndat petardu. Doplnil, že v minulost ještě na Ukrajině s poškozenou při sexu používali erotické pomůcky (např. dildo, vibrátor), v Čechách již nikoli. vyloučil, že by v průběhu soužití s poškozenou docházelo z jeho strany vůči ní k jakémukoli násilí.
7. Manželka obžalovaného poškozená [REDAKCE] v přípravném řízení nevypovídala. Svůj prvotní postoj však změnila a v hlavním líčení výpověď učinila. V úvodu své výpovědi se vyjádřila k manželství s obžalovaným s tím, že ten posledních 4 až 5 let dojížděl do Čech za prací, pravidelně se po 3 až 4 měsících vracel domů na Ukrajinu. Po vypuknutí válečného konfliktu se za ním přistěhovala i se synem, který je ale v současnosti u její matky v [REDAKCE]. Manželství s obžalovaným nebylo harmonické, hádali se, obžalovaný se vůči ní dopouštěl násilného jednání, uhořel ji do hlavy, do ramena, bil ji rukama, většinou pěstí. V chování obžalovaného nehrál žádnou roli alkohol, neboť de facto alkohol nepil. Ona sama se žádného násilného jednání nedopouštěla. Postupně se rozhodla od obžalovaného odejít. Dne 4.9.2023 odjeli na společnou dovolenou do Egypta, to již byla rozhodnuta obžalovaného opustit, dne 11.9.2023 se vrátili a následujícího dne se od obžalovaného odstěhovala na ubytovnu do [REDAKCE]. Obžalovaného opustila, když byl v práci a teprve poté mu zavolala, že se odstěhovala. Obžalovaný měl i nadále zájem na společném soužití, snažil se ji přesvědčit, aby se k němu vrátila. Ona mu říkala, že se vracet zatím nechce, rozvádět kvůli synovi, který chtěl, aby se usmířili, se ale také nechtěla. Asi dvakrát se s ním viděla v [REDAKCE], přičemž při druhém setkání se stalo jednání, které je předmětem obžaloby.
8. K předmětnému dni 30.9.2023 uvedla, že ji obžalovaný v průběhu dne volal, a dohodli se, že se potkají. Doklady poškozené zůstali v bytě v [REDAKCE], chtěla si je vyzvednout. Někdy kolem 22,00 hod. obžalovanému volala, že již je v bytě a obžalovaný za chvíli přijel. Mluvili spolu, vše probíhalo normálně, v klidu, dokonce spolu měli i sex. Po něm se jí obžalovaný ptal, kdy se k němu hodlá vrátit. Řekla mu, že ho žádala, aby na ni netlačil, aby počkal, že uvidí, třeba se mezi námi všechno srovná. Já jsem potom seděla v kuchyni, byl tam gauč a byl tam stůl. Já seděla na židli, jedla jsem. Obžalovaný přinesl odněkud lepenku a říkal „*zabrajeme si?*“ já se ptala, jaké hry.

Když přinesl lepenku, poškozené prolétla hlavou myšlenka, že by se něco mohlo stát. Někdy jí totiž ruce lepenkou smotával. Tu myšlenku upozadila, neboť obžalovaný jí po jejím odchodu opakovaně říkal, že jí miluje. Najednou jí obžalovaný uhodil pěstí nad levé oko do oblasti spánku. Absolutně to nečekala, začala jí téct krev. V době úderu poškozená seděla na gauči. Obžalovaný někam odešel a v ruce přinesl hadr, který jí strčil do pusy a lepenkou jí jej oblepil okolo hlavy. Ruce jí spoutal za zády také tou lepenkou. Poškozená se nebránila, neboť to podle ní nemělo cenu, protože by jí obžalovaný zmlátil, pouze mu říkala, aby to nedělal. Následně ji hodil na postel v kuchyni, ležela obličejem dolů. Poté jí do genitálu strčil petardu. Tu petardu si přinesl podle poškozené společně i s tím hadrem, ale tím si jistá nebyla. Petardy byly u nich v bytě od Nového roku. Poškozená si nemyslela, že by obžalovaný petardu zapálil. K tomu uvedla, že již v minulosti na Ukrajině se stalo, že ji do genitálu zasunul petardu, tehdy ji ale nezapálil. Obžalovaný však následně petardu zapálil. Poškozená popsala, že měla pocit, jako by jí hořely nohy. Poté došlo k výbuchu a začala jí téct krev. Obžalovaný rozmotal lepenku jak z rukou, tak z hlavy. Poškozená se posadila na posteli a chtěla po obžalovaném, aby ji zavolal sanitku. Na to jí řekl, že ne, že ji odveze sám. Odvedl ji pod sprchu a umyl ji. Přinesl jí asi povlak od polštáře, aby si jej dala mezi nohy, aby jí netekla krev. Říkala mu, že to nepomůže, že musí vidět, že je celá od krve. Poškozená také ještě uvedla, že skutečně v kuchyni je nad postelí špatné osvětlení, neboť svítí pouze jedna strana kuchyně. Nad postelí podle ní není úplná tma, ale je tam šero a je tam vidět.

9. Obžalovaný začal vytírat podlahu, to mohlo trvat asi 10 minut. Obžalovaný ji následně odvedl do auta a odvezl ji do [REDAKCE] do nemocnice. Ležela na zadní sedačce, na kterou obžalovaný dal nějaký modrý pytel, aby nebyla od krve. V nemoci zpočátku seděla, následně ležela na lavičce, obžalovaný mezitím běžel pro lékaře. Poté přiběhl, někdo přišel, posadili ji do kolečkového křesla a odvezli ji dovnitř. To už jí bylo špatně, začala se celá klepat, zřejmě z toho, jak ztratila hodně krve a začínala se dusit. Když už byla vevnitř, setmělo se jí před očima. Dál už tam byli lékaři, kterým řekla, jak ke zranění došlo a další si nepamatuje vyjma toho, že se jí na něco ptali a že jim říkala, že je to její manžel a že ten jí to udělal. Poté byla v nemocnici a zaplat' pán bůh, díky lékařům je v pořádku. Poškozená zpočátku na tom byla psychicky hodně špatně, měla zlé sny, budila se. Teď už se cítí psychicky v pořádku a naštěstí i po stránce fyzické je vše v pořádku.
10. K věci byla v hlavním líčení slyšena svědkyně [REDAKCE]. Ta uvedla, že zná obžalovaného i poškozenou, její manžel pracoval společně s obžalovaným. Jako rodiny se navštěvovali. Sporadicky byli v kontaktu i prostřednictvím zpráv. Povahově je poškozená dle svědkyně dobrý člověk, obžalovaný také. Nebyla přítomna žádným hádkám nebo podobnému mezi nimi. Společně byli v září 2023 v Egyptě na dovolené. Manželé [REDAKCE] se chovali dobře, když se s nimi viděli. Po návratu z Egypta ví svědkyně pouze o tom, že poškozená si sbalila věci a odešla od obžalovaného, ale důvod svědkyně nezná. Poškozená jí nic neříkala. Nebyly společně až takové kamarádky, aby svědkyni vykládala podrobnosti z osobního rodinného života. K věci samotné uvedla, že jí poškozená volala z nemocnice, tak jí šla navštívit. Telefonicky jí poškozená sdělila, že přišla za obžalovaným na návštěvu, aby vyřešili nějaké rodinné záležitosti a že ji obžalovaný uhodil do hlavy a že jí tekla krev. Potom, že jí svázal ruce. Řekla, že jí do pochvy strčil petardu a že ji poté sám odvezl do nemocnice. Že prý ji vezl velice rychle a že měl obavy. Svědkyně pochopila, že jí tam ta petarda zůstala a vybuchla. Poškozená na ni při návštěvě působila velice smutně.
11. K věci byla slyšena i svědkyně [REDAKCE]. Ta uvedla, že v inkriminovanou noc pracovala jako tlumočnice na UA Pointu [REDAKCE]. Byla jsem na noční směně od 18 hodin. Někdy mezi 23-24 hodin. Na UA Point přišel pan [REDAKCE] s tím, že jeho manželka krvácí. Svědkyně se hned začala ptát odkud, co se stalo. Obžalovaný jí řekl, že zvedla asi něco těžkého, a proto začala krváčet. Policistům následně řekl, že paní šla na toaletu, upadla a začala krváčet. Jako tlumočnick musí dát informaci zdravotnímu personálu. Ptala se na zdravotní stav. Hned se zeptala, kde je paní a musela ověřit její totožnost v našem systému. Paní registrována nebyla. Začala ji registrovat. Paní byla na chodbě, viděla ji, že byla na vozíku a kolem stál zdravotní personál, takže

o ni bylo už nějakým způsobem postaráno. Pan [REDAKCE] jí řekl, že ji do nemocnice přivezl sám, že nečekal na záchrannou službu, že ji nevolal, protože říkal, že už měl jiný případ, kdy říkal, že na ni čekali dlouho. Proto jel sám a přivezl paní sám autem. Svědkyně registrovala paní a zavolali ji z Emergency, že tam mám jít a překládat. Přišla tam a viděla tu paní a byl tam lékař. Ptala se na obvyčejné věci, co se stalo, zda se s něčím léčí, zda má alergii. Pan doktor svědkyni řekl, že paní má ve vagině petardu a že se ji mám zeptat, jestli nevybuchla, že se mám zeptat, zda ji tam má celou. Paní nemohla moc mluvit, byla zmatená, asi ztratila hodně krve. Měla ještě ránu na obočí, řekla, že ji uhodil manžel, o jiném násilí nemluvila. Ptala se jí, odkud ji má a řekla, že ji dostala od pana [REDAKCE], že ji uhodil do obličeje. Poté paní byla převezena na gynekologii. Byl tam pan doktor, který uměl rusky, ale ten se ji ptal na lékařské věci, ne na to, co se stalo.

12. Svědek [REDAKCE], jehož výpověď z přípravného řízení byla se souhlasem procesním stran při hlavním líčení přečtena, uvedl, že s obžalovaným pracoval, byli kamarádi, ale ne blízcí. Nikdy neviděl, že by křičel na manželku, nebyl přítomen žádnému konfliktu mezi nimi, na poškozené nikdy neviděl žádné zranění. V sobotu 30.9.2023 byl obžalovaný u nich na návštěvě, alkohol nepil, následně odešel a kolem 21,30 svědkovi volal, že se již nevrátí, že něco má. Jednou byli po činu za poškozenou s manželkou v nemocni. Poškozená jim říkala, že si to špatně pamatuje, málo mluvila. Svědek také uvedl, že viděl obžalovaného v pátek večer, než se to stalo poškozené (tj. 29.9.2023), kterak chtěl zapálit petardu na dvorku v [REDAKCE], kde bydlel. Svědek mu tehdy řekl, aby to nedělal, že jsou všude lidi, bouchne to a přijedou policajti. Tu petardu chtěl obžalovaný strčit do láhve.
13. Svědek [REDAKCE] uvedl, že on, doktor [REDAKCE] poškozenou vyšetřili na gynekologické ambulanci, kam byla převezena z centrálního příjmu. Paní mluvila potichu. Zjistil od ní, že tohle jí udělal její partner nebo manžel. Snažil se z ní dostat bližší informace, ale paní byla v kolapsovém stavu, mluvila potichu, pomalu. Vzhledem k té krevní ztrátě a životu ohrožujícímu stavu byla paní převezena hned na operační sál. On potom šel za paní na operační sál, ptal se jí, za jakých okolností se to stalo. Řekla mu, že ten partner nebo manžel jí svázal, předtím ji měl držet silou, nenechal ji odejít. Řekla, že se pohádali, chtěla od něj odejít, že jí takto ubližuje už delší dobu. Svázal ji, nechťel ji pustit, dal jí tam petardu a zapálil ji. Dále řekla, že tam plakala a partner či manžel se lekl toho krváčení. Z toho svědek usoudil, že poškozenou do nemocnice odvezl partner či manžel. Po operaci svědek s poškozenou již do kontaktu nepřišel.
14. Svědek [REDAKCE] uvedl, že ten den byl lékařem na Emergency. Během služby se otevřeli dveře na Emergenci a záchranáři přivezli paní na vozíku a křičeli, že krvácí a kolabuje. Převzali ji do péče. S paní byla jazyková bariéra, dobře nerozuměla, proto přivolala překladatele z UK pointu. Poškozené se ptal, co se stalo. Řekla mu, že jí dal dolů petardu, svědek pochopil, že manžel. Mezitím zajišťovali to život ohrožující krváčení a volali gynekologa. Během ošetřování si svědek nevšiml žádných stop po laickém ošetření. Manžela poškozené svědek neviděl, ale od ostrahy věděl, že se v nemocnici pohybuje. Svědek uvedl, že vyjma poranění zevního genitálu, z něhož krvácela, měla poškozená ještě tržné zranění nad okem. Během cca 30 minut byla převezena na gynekologickou ambulanci.
15. Ke zraněním poškozené byl opatřen znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství, který zpracoval znalec [REDAKCE]. Ze závěrů znaleckého posudku bylo zjištěno, že poškozená utrpěla rozsáhlé poranění genitálu s mnohočetnými hlubokými trhlinami stěny poševní probíhající v celé délce pochvy od vchodu poševního až do oblasti poševní klenby, kdy nejhlubší z trhlín poševní stěny pronikly až 4 cm hluboko do okolních tkáňových struktur, dále s vícečetnými trhlinami malých stydkých pysků se symetrickými termickými změnami (popáleninami) v oblasti velkých stydkých pysků o průměru kolem 3 cm, kdy uváděné poranění bylo provázáno silným krváčením z genitálu a klinicky se manifestovalo v podobě šoku z krevní ztráty. Dále u ní byla dle zdravotní dokumentace zjištěna tržná rána vlevo nad obočím o velikosti cca 4 cm, nevelká tržná rána vlevo v oblasti zápěstí, drobná škrábancovitá oděrka na hřbetu

základního článku ukazováku levé ruky. Dále několik nevelkých krevních výronů horních a dolních končetin, kdy se však z valné většiny nejednalo o zcela čerstvé podlitiny. Zranění je možno hodnotit již jako těžké a vážné, kdy poškozená byla bezprostředně ohrožena na životě masivním krvácením z genitálu. Musela se podrobit akutní gynekologické operaci, při které došlo k ošetření poranění pochvy a stydkých pysků. Tím došlo k zástavě krvácení, byly jí podány opakované transfuze krve. Po přechodnou dobu jí musely být podporovány základní životní funkce, několik hodin byla napojena na umělou plicní ventilaci a oběh u ní byl podporován farmakologicky. Bez včasné a vysoce specializované lékařské pomoci by krevní ztráta z mnohočetných trhlin stěny poševní vedla nepochybně k její smrti. Zranění je vysvětlitelné explozí petardy zasunuté do pochvy. Rozsah poranění je přímo úměrný schopnosti tržlivého účinku výbušniny a množství takové trhliny. I poměrně běžně používané petardy jsou plně způsobilé přivodit nejrůznější těžká a vážná poranění. Vznik poranění v oblasti levého obočí by bylo možno vysvětlit úderem ruky sevřené v pěst do obličeje. Ke vzniku zranění však může dojít i pasivně, např. nárazem hlavy na tupý předmět při pádu. Stejně tak tomu může být i při tržné ráně v oblasti zápěstí. Obdobné trhliny stěny poševní se zpravidla hojí nejméně 4-6 týdnů, mnohdy i déle. V posuzovaném případě došlo ke zhojení trhliny stěny poševní a malých stydkých pysků v průběhu necelých 7 týdnů. Zhruba po tuto dobu pak docházelo u poškozené k určitému omezení v běžném způsobu života, kdy po dobu hospitalizace (prvních 10 dnů) bylo omezení zvláště citelné, když podstoupila operační výkon ve znecitlivění, byla upoutána na lůžko. Po propuštění do domácího ošetření měla zachovávat klidový režim, pravidelně si poranění ošetřovat obklady s roztokem čistícím rány. Vznik rozsáhlejších poranění pochvy může vést i k pocitu diskomfortu či bolestivému pohlavnímu styku, v krajním případě by jizvy mohly představovat riziko pro vznik nové ruptury a komplikovat např. průběh případného porodu. Zranění poškozené lze považovat za poškození důležitého orgánu. Pochva představuje důležitou součást rozmnožovacího ústrojí člověka, což může snižovat pravděpodobnost otěhotnění a vzniklé jizvy mohou představovat i oslabení stěny a druhotné nebezpečí při případném následném porodu. Při výslechu v hlavním líčení znalec na svých znaleckých závěrech setrval a doplnil, že bez včasné lékařské pomoci by u poškozené došlo k vykrvácení, časový interval se obtížně stanoví, jedná se řádově o hodiny.

16. Z kamerových záznamů z [REDAKCE] nemocnice [REDAKCE] bylo zjištěno, že obžalovaný přivezl poškozenou vozidlem [REDAKCE] dne 30.09.2023 ve 23,08 hod. a ve 23,19 hod. vstupuje obžalovaný na urgentní příjem a za ní ostraha nemocnice přiváží na kolečkovém křesle poškozenou.
17. V bydlišti poškozené a obžalovaného byla provedena domovní prohlídka. Při prohlídce byly zajištěny mimo jiné stěry (kapance na zemi u postele v kuchyni), polštáře, oblečení a deka potřísněné červenou kapalinou, na posteli v kuchyni v červené skvrně část ohořelého předmětu (stopa č. 3), oranžové lepící pásy, odlamovací nůž, igelitová taška s 10 petardami (stopa č. 7) a 3 zapalovači. Rovněž bylo ohledáno osobní vozidlo [REDAKCE], rz: [REDAKCE], v němž byla poškozená převezena do nemocnice. Při ohledání byly zajištěny genetické stopy (stěry z červených skvrn) a věcná stopa (trička nasáklá červenou tekutinou). Následně bylo ve vozidle ještě provedeno ohledání místo činu, byly zajištěny další stopy (kalhotky, pytel, plynový zapalovač). Všechny zajištěné stopy byly podrobeny odbornému a znaleckému zkoumání.
18. Podle znaleckého posudku z kriminalistiky, odvětví pyrotechnika, munice, výbušniny se v případě stopy č. 7 jedná o 10 pyrotechnických výrobků, tzv. petard, prodávaných na českém trhu pod obchodním označením VIPER1. Jde o pyrotechnické výrobky, zařazené mezi zábavní pyrotechniku kategorie F3, takový výrobek smí držet pouze osoba, která dosáhla věku 21 let. Při výbuchu způsobuje ve vzdálenosti 15 m akustický efekt o intenzitě 120 dB. Iniciace petardy se provádí zapálením mikrozápalnice. Po prohoření mikrozápalnice dojde k iniciaci výbuškové složky v petardě a následujícímu výbuchu, který je doprovázen silným akustickým třeskem a zábleskem. V případě stopy č. 3 se jedná o část pyrotechnického výrobku, který je druhově shodný

s pyrotechnickým výrobkem – stopou č.7. Jedná se o fragment pyrotechnického výrobku, který byl oddělen od původního celku účinkem výbuchu tohoto pyrotechnického výrobku. Funkční zkouška prokázala funkčnost pyrotechnického výrobku – stopy č. 7. Projevy prudkého zvýšení teploty a tlaku při výbuchu pyrotechnického výrobku mohou poškodit jak předměty, tak tkáň lidského těla, zejména ty, které jsou v bezprostředním kontaktu s výbušninou nebo v její těsné blízkosti. Účinky v tomto případě lze charakterizovat zejména jako tepelné, tlakové a účinek fragmentů. Tepelný účinek se může projevit dočasnými nebo trvalými deformacemi, až porušením soudržnosti tkání lidského těla a předmětů. V případě výbuchu výbušniny zalaborované v pyrotechnickém výrobku uvedeného druhu dochází také k roztržení obalu výrobku, v tomto případě k roztržení těla petardy. Takto vzniklé fragmenty jsou vymrštěny směrem z epicentra výbuchu a mohou způsobit další mechanické zranění tkání lidského těla a poškození předmětů.

19. Podle znaleckého posudku z kriminalistiky, biologie byla zjištěna přítomnost lidské krve na vícero stopách z ohledání místa činu (stopy č. 1 – stěr ze skvrny před zadními dveřmi vozidla, 2 - stěr ze skvrny u záhonu, 3 - tričko, 4 a 5 – stěr ze skvrn z laviček), na věcech vydaných [REDAKCE] (mikina), poškozenou (bunda, pantofle), na stopách z osobního motorového vozidle (stopy č. 1 – stěr z prahu u zadních dveří vozidla, 2 – igelitový pytel, 3 – dámské kalhoty), prohlídky bytu (stopy č. 1 – stěr z kapek na zemi u postele, 2 – deka, 3 – váleček na dece, 4 - lepicí páska, 5 - ulamovací nůž, 6 - tampony a lepicí páska, 7 – petardy, 8 - lepicí páska, 9 – stěr z tekutiny z kýble, 10 – tričko, 11 - stěr ze sprchového kouta, 12 – stěr z dlaždice z koupelny).
20. Ze znaleckého posudku z kriminalistiky, odvětví genetiky vyplývá, že na stopách č. 1, 3 a 4 (stěry ze skvrny před zadními dveřmi vozidla, trička, ze skvrn z laviček) zajištěných při ohledání místa činu byl zajištěn DNA profil shodující se s DNA profilem poškozené [REDAKCE], jde o individuální identifikaci. Ze vzorků ze stopy č. 1 zajištěné při prohlídce vozidla (stěr z prahu u zadních dveří vozidla), dále trika (stopa 3), stop zajištěných při prohlídce bytu č. 2 (deka), 3 (blíže neurčený materiál), 4 (lepicí páska), 6 (lepicí páska), 7 (povrch petardy, zapalovač), 8 (lepicí páska), 7 (rukojeť nůžek) byly stanoveny smíšené DNA profily, kdy majoritní složka DNA profilů je shodná s profilem poškozené, jde o individuální identifikaci. V případně minoritní složky ve stopě č. 7 (rukojeť nůžek) nelze vyloučit shodu s DNA profilem obžalovaného [REDAKCE]. Shodu nelze vyloučit ani v případě majoritní složky smíšeného DNA profilu ze stopy č. 7 (čepel nůžek) a DNA profilu poškozené. Ve stopě č. 7 (stěr čepele nůžek) byl dále zjištěn smíšený DNA profil, kdy nelze vyloučit, že v tomto jsou obsaženy DNA profily poškozené a obžalovaného. Dále byla s velkou pravděpodobností zjištěna shoda mezi majoritní složkou ze smíšených DNA profilů ze zapalovače (stopa 7), párátek a DNA profilu obžalovaného. Dále byla prokázána shoda mezi DNA profily zjištěnými z petard (stopa 7), rukojeti a čepele nůžek (stopa č. 7) s Y-haplotypem stanoveným z bukalního stěru obžalovaného, tato shoda ale nevede k individuální identifikaci, stejný profil mají všichni pokrevní příbuzní v mužské linii.
21. Podle odborného vyjádření z kriminalistiky, odvětví fyzikální chemie jsou oranžové lepicí páska zajištěné na místě druhově shodné. Z odborného vyjádření z daktyloskopie vyplývá, že nebyly zjištěny viditelné daktyloskopické stopy.
22. Poškozená předložila svůj mobilní telefon, a to konverzaci s [REDAKCE], co je správně svědkyně [REDAKCE]. Poškozená se v konverzaci baví s [REDAKCE] během své hospitalizace. Poškozená jí říká, že se bojí, že „asi půjde tak dlouho do vězení“: [REDAKCE] jí odpovídá, aby byla ráda, že přežila, že jí za to nestojí, ještě aby se o něj bála. [REDAKCE] jí říká, že je strašné, co jí udělal, proč si to sám nestrčil do zadku, když to pro něj bylo tak zajímavé. Vzal petardu, chtěl ji strčit do lahve a podívat se, zda ji to tu láhev roztrhne, [REDAKCE] mu řekl, ať nic takového nedělá. Poškozená vyjadřuje názor, že to vypadá tak, jako by to trénoval na lahvi. Poškozené by nevdalo poslat ho na znalecké zkoumání, aby mu prověřili hlavu, asi je nepřítel. [REDAKCE] jí říká, že poškozená s ním žila 10 let, to nevěděla, co s v něm honí? Poškozená říká,

že je pravda, že je hodně krutý. Možná myslel, že se to samo zaléčí doma, on jí přinesl povlak, aby si to podložila. [REDAKCE] říká, že si ani neumí představit, jakou bolest musela prožít, vždyť ta petarda vybuchla uvnitř jí. Poškozená říká, že si myslela, že jí zapalovačem pálí nohy, nemyslela si, že zapálí petardu. Jak jí to pálilo, bylo to, jak hořel její knot. Nohy jí zapaloval i dříve, proto si myslela, že jí pálí nohy. A pak to vybuchlo a z ní začala téct krev jako z vědra. On se choval normálně, bál se, že mu ušpiní auto. Poškozená říká, že ji mrzí, že vypovídala proti němu.

23. K obviněnému byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Z psychiatrické části posudku bylo zjištěno, že obžalovaný v době činu netrpěl duševní poruchou, byl schopen rozpoznat možné důsledky jednání a toto jednání ovládat. Má výrazně snížené schopnosti zažívat pocit viny, čímž je šance, že se poučí z trestu podstatně snížena. Z psychologické části posudku bylo zjištěno, že se intelektová vyspělost a psychosexuální zralost osobnosti obžalovaného pohybuje v pásmu nižšího průměru. Jeho osobnost je patologicky strukturovaná, je nositelem rysů disociálních a emočně nestabilních, zvýrazněné jsou rysy narcisistické, nápadné je jeho chudé prožívání – anetičnost. Je nezralý, zejména vyšší city (empatie, svědomí, pocity viny) téměř absentují. Je zvýšeně egocentrický, citlivý je zejména na respekt k vlastní osobě, a naopak má sníženou citlivost vůči druhým. V zátěži je náchylný k impulzivní reaktivitě až agresivitě, má nízký práh k uvolnění agrese. Bude-li mu vina prokázána, lze vyloučit patickou motivaci, tj. z chorobných důvodů. Na spáchání činu se podílely patologické osobnostní zvláštnosti obžalovaného. Nejednalo se o afekt či zkratkovité jednání, ale o vědomě agresivní jednání vůči poškozené v reakci na odmítnutí jeho osoby, resp. na záměr poškozené od něj odejít. Možnost resocializace je snížena pro jeho osobnostní rysy disociální, anetické. Prognóza dalšího vývoje je ztížena jeho neschopností prožívat pocit viny, pro riziko setrvačnosti postojů a chování lze očekávat spíše povrchní resocializační efekty.
24. V rámci hodnocení všech provedených důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech je naprosto jednoznačně prokázáno, že obžalovaný dne 30.9.2023 kolem 22,00 hod. spoutal nejprve poškozenou, vložil jí do ústa hadr a ten oblepil lepicí páskou kolem její hlavy a následně jí do pochvy vložil petardu, jejíž fragmenty byly zajištěny na místě činu a že tuto petardu následně zapálil, ta vybuchla a způsobila poškozené poranění poškozené zjištěné shora citovaným znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství. Právě uvedený popsání závěr vyplývá jednak se shodné výpovědi obžalovaného i poškozené, zajištěných stop na místě činu, jejich odborného a znaleckého zkoumání, jakož i z již uvedeného znaleckého posudku. Pokud jde o právě popsání děj obžalovaný i poškozená se jednoznačně shodují.
25. Otázkou, kterou bylo nutno postavit na jisto bylo, zda obžalovaný před shora popsáním jednáním užil vůči poškozené násilí a zda k zapálení petardy došlo náhodou, kterak se obžalovaný snažil soud přesvědčit. Především je nutno uvést, že z osobního pozorování poškozené při jejím výslechu nebylo zjištěno nic, co by výpověď poškozené jakkoli zpochybňovalo. Poškozená během své výpovědi vůči obžalovanému neměla žádnou zášť, spíše bylo možno pozorovat lítost, nikterak nezveličovala jednání obžalovaného, nevykreslovala jej jako tyрана, který vůči ní běžně používá brachiální násilí. Z její výpovědi bylo možno vysledovat, že chce jen popsat, k čemu přesně inkriminovaného dne skutečně došlo, nezastírala a nezamlčovala, že před činem měla s obžalovaným oboustranně dobrovolný pohlavní styk. Oproti tomu byl ústní projev obžalovaného diametrálně odlišný. Obžalovaný mluvil tiše až nesrozumitelně, nedokázal navazovat a především udržovat oční kontakt, opakovaně klonil zrak do podlahy a vyhýbal se očnímu kontaktu při téměř jakékoli otázce. Z hlediska bezprostřednosti pozorování obžalovaného i poškozené lze konstatovat, že výpověď poškozené působí oproti výpovědi obžalovaného věrohodně. Nikoli však samostatně, ale má oporu i v dalších důkazech. Výpověď obžalovaného je přitom nekonzistentní, v návaznosti na další důkazní zjištění se jeví jako nevěrohodná, zmatečná a iracionální.

26. Ve vztahu k závěru o použití ději předcházejícímu napadení poškozené pěstí ranou nad levé oko je výpověď poškozené důkazně podpořena lékařským záznamem, ale rovněž i fotografiemi poškozené z nemocnice, jakož i výpovědi svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE]. Obžalovaný i poškozená se shodují v tom, že obžalovaný poškozenou oslovil s tím, zda nechce hrát hry, tj. další sexuální hry. Poškozená se jednoznačně vyjádřila, že o ně neměla zájem. Právě proto obžalovaný vůči poškozené užil uvedené násilí, aby její případný odpor překonal, i když ta jej nijak nedávala najevo, dle svých slov proto, že věděla, že to nemá cenu. Obžalovaný však o žádné sexuální hry žádný zájem nemá. Sice poutá shora popsaným způsobem poškozenou, když si nejprve dojde pro lepící pásku i hadr, ale následně ji ihned vkládá do pochvy petardu a tu bezprostředně nato zapaluje. Jeho tvrzení, že k zapálení došlo náhodou není možné věřit. Dle výpovědi poškozené je sice postele v kuchyni špatně osvětlena, ale je tam šero a je tam vidět. Navíc pokud obžalovaný chtěl pro odpor poškozené petardu skutečně vytáhnout, nebránilo mu nic v tom, aby se zvedl a došel si rozsvítit. Namísto je prokázáno, že bezprostředně po zavedení petardy sahá pro zapalovač a zapaluje knot, poškozená má pocit, že jí hoří nohy. Letmým dotykem ohně s knotem přitom nemůže dojít k zapálení knotu. To ostatně ví každý, kdo někdy v životě zapaloval běžnou svíčku. Je potřeba mnohem delšího času k vzplanutí. Tvrzení obžalovaného o náhodném zapálení není možné pro jeho iracionalitu možné věřit. Stejně tak jeho tvrzení, že sáček s paterdami a zapalovači byl u postele náhodou, neboť měl v plánu je vyhodit. Pokud by skutečně takový úmysl měl, nebránilo mu tak učinit, zvláště když z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo prokázáno, že již den předem s petardou obžalovaný v [REDAKCE] manipuloval a měl v úmyslu ji vložit do sklenice a zapálit. Tvrzení obžalovaného, že po vznícení knotu chtěl petardu z pochvy poškozené vytáhnout rovněž není možné věřit. K žádnému poranění obžalovaného na jeho rukou totiž nedošlo, sám to uvedl. Pokud by skutečně měl snahu petardu vytáhnout, po jejím výbuchu by měl minimálně na prstech poranění, jako např. popáleniny, stopy po výbuchu, fragmenty petardy. Lze tedy uzavřít, že se strany obžalovaného se nejednalo o nešťastnou náhodu, ale o jednání chťené a záměrné.
27. V návaznosti na právě uvedené skutkové závěry soudu, se dále soud zabýval tím, pod jakou skutkovou podstatu trestného činu jednání obžalovaného podřadit. Pokud byl učiněn závěr, že obžalovaný vložil zcela vědomě do pochvy obžalované petardu a tuto vědomě zapálil, je evidentní, že i vzhledem ke svému věku, vzdělání, jakož i tomu, že nebylo prokázáno žádné jeho duševní onemocnění, a i jeho intelekt se pohybuje v pásmu nižšího průměru, že musel vědět, že výbuch petardy v těle člověka může vést ke vzniku devastujících poranění, rozsáhlému krvácení a v důsledku vykrvácení i následně ke smrti poškozené. Právě uvedeným se zabývá i znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství a uvedené prokazuje. Jednáním obžalovaného byla poškozená jednoznačně bezprostředně ohrožena na životě a pokud by jí nebyla poskytnuta vysoce specializovaná lékařská péče, došlo by v důsledku vykrvácení řádově během hodin k jejímu úmrtí. Ač obžalovaný smrt poškozené neměl v přímém úmyslu, s ohledem na použitý prostředek a jeho umístění do těla poškozené byl se smrtí poškozené srozuměn a smířen. Ostatně o tom svědčí jednání obžalovaného po činu, kdy zprvu poškozené odmítá přivolat zdravotnickou pomoc, naopak začne v bytě uklízet, o život poškozené bezprostředně žádnou obavu nejeví, a když už konečně poškozenou do nemocnice veze autem, projevuje obavu o zakrvácení zadní sedačky a kryje ji pytli na odpadky. Obžalovaný současně jednal s rozmyslem, kterým je jednání učiněné po krátké úvaze, když nejprve poškozené spoutal ruce za zády, vytvořil provizorní roubík, kterým jí zabránil alespoň ve slovní obraně, ale především možnosti křikem přivolat si pomoc před jednáním obžalovaného, přičemž z výpovědi poškozené má soud za prokázané, že pro lepící pásku, hadr i sáček petardami a zapalovači si obžalovaný došel, kdy po tuto dobu mohl zvážit následky svého jednání a případně od něj upustit. Obžalovaný tedy jednal racionálně a směřoval ke svému zamýšlenému záměru zapálit v těle poškozené onu petardu. Jednání obžalovaného se vyznačuje mimořádným stupněm brutality, svědčí o naprostém pohrdání zdravím a životem poškozené, kdy výbuch petardy (navíc takové, která je volně prodejná jen osobám starším 21 let, tj. z povahy věci již nebezpečnější než petardy volně prodejně bez omezení)

vede k devastujícím zraněním v těle člověka, přičemž ke smrtelnému následku v podobě vykrvácení může dle znalce dojít až v řádu několika hodin, tedy může dojít k vysoce bolestivému a dlouhému umírání. Jednání obžalovaného je provedeno z uvedených důvodů zvláště surovým způsobem. Vzhledem k tomu, že smrtelný následek u poškozené nenastal díky nakonec včasné vysoce odborné lékařské pomoci, jednání obžalovaného není dokonáno a zůstalo v rovině pokusu trestného činu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kdy pokusem je jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustí v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

28. Obžalovaný tak svým jednáním v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku naplnil skutkovou podstatu pokusu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 2, 3 písm. i) trestního zákoníku.
29. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 39 a násl. trestního zákoníku. Podle § 39 odst. 1 trestního zákoníku *při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlídně k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlídně k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlídně též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlídně také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.*
30. Obžalovaný je stíhán vazebně, z vazby je hodnocen kladně, resp. žádné negativní připomínky nebyly zjištěny. K jeho osobě bylo dále zjištěno, že na území České republiky nebyl odsouzen a ani postižen pro přestupek. Rovněž ani ze zaměstnání, které vykonával před vzetím do vazby, žádné negativní skutečnosti zjištěny nebyly. Obžalovaný má vyživovací povinnost ke svému nezletilému synovi, kterého má společně s poškozenou, syn momentálně pobývá v [REDAKCE] u své babičky z matčiny strany.
31. Obžalovaný byl při užití právní kvalifikaci ohrožen trestem odnětí svobody od 15 do 20 let nebo výjimečným trestem odnětí svobody. Ve smyslu § 54 odst. 1 trestního zákoníku se výjimečným trestem rozumí trest odnětí svobody nad dvacet let až do třiceti let, případně trest odnětí svobody na doživotí. Podle § 54 odst. 2 trestního zákoníku může být trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let uložen pouze tehdy, jestliže závažnost zvláště závažného zločinu je velmi vysoká, nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. U obžalovaného nebyly zjištěny žádné přitěžující okolnosti, polehčuje mu předchozí řádný život (§41 písm. p) trestního zákoníku). Obžalovaný sice opakovaně uvedl, že svého jednání lituje, současně však popíral zavinění. Dle znaleckých posudků obžalovaný nemá rozvinuté vyšší city, absentuje pocit viny. Z uvedeného je zřejmé, že lítost obžalovaného není vážně míněná, pokud obžalovaný něčeho lituje, tak jen sám sebe, o čemž svědčí i jeho projev v jednací síni, o němž již bylo shora pojednáno. Ač je zřejmé, že závažnost zločinu obžalovaného je velmi vysoká, současně však platí, že tomu tak je vždy u zločinu vraždy, zvláště pokud je dokonán, zde došlo jen k pokusu zločinu. Rovněž ze závěrů znaleckého zkoumání obžalovaného je zřejmé, že možnost jeho nápravy je obzvláště snižena, není však znalci hodnocena jako obzvláště ztížena, lze podle nich očekávat spíše povrchní resocializační efekty. Vzhledem k právě uvedenému dospěl soud k závěru, že nejsou splněny podmínky pro uložení výjimečného trestu odnětí svobody nad 20 do 30 let, kterak se domáhal státní zástupce. To i vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný, ač mu je již 37 let, nikdy nebyl v minulosti soudně trestán a ani postižen pro přestupek. I s ohledem na tuto skutečnost má zdejší soud za to, že uložení výjimečného trestu by pro obžalovaného bylo nepřiměřeně přísné. Trest tak byl obžalovanému ukládán v trestní sazbě od 15 do 20 let, kdy vzhledem ke způsobu provedení činu, absenci skutečné lítosti, ale rovněž i k tomu, že čin nebyl dokonán byl obžalovanému uložen trest odnětí mírně nad polovinou použité zákonné trestní sazby, tj. konkrétně v trvání 18 let. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zcela

v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen trest odnětí svobody za zvlášť závažný zločin v délce převyšujícím 8 let.

32. Obžalovanému byl dále podle 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku uložen trest vyhoštění z území České republiky na dobu 10 let. Uložení tohoto druhu trestu nebrání žádná zákonná překážka uvedená v § 80 odst. 3 trestního zákoníku. Obžalovaný není občanem České republiky, ale je občanem státu mimo území Evropské unie, na území ČR nemá povolen trvalý pobyt. S přihlédnutím k povaze trestného činu, jehož se dopustil, mu pak tento trest byl uložen v maximální možné výměře určitého trestu, tj. ve výměře 10 let. Na tomto místě si soud dovolí reagovat na návrh státního zástupce, který požadoval uložení trestu vyhoštění na dobu neurčitou. Možností uložení takového trestu se v minulosti zabýval Ústavní soud ve svém nálezu I. ÚS 4503/12 a vyslovil závěr, že „*při ukládání trestu vyhoštění na dobu neurčitou musí obecný soud nejen zkoumat prognózu nápravy pachatele, která se má pojmově blížit nemožnosti, respektive velmi vysoké míře nepravděpodobnosti nápravy, ale musí též kvalifikovaně zohlednit bezpečnostní riziko pobytu pachatele na území České republiky, tedy shledat, že ani nejvýše deset let pobytu mimo Českou republiku nesnižuje obavy, že by po uplynutí stanovené doby a případném návratu na území České republiky pachatel mohl opět ohrožovat společenské zájmy svou trestnou činností. Trest vyhoštění na dobu neurčitou může být pojmově uložen jen v nejzávažnějších případech, kde nelze rozumně očekávat, že by odsouzený i po několika letech přestal být pro Českou republiku bezpečnostní hrozbou.*“ Právě uvedená kritéria vyslovená Ústavním soudem ve věci obžalovaného naplněna nejsou, ať již o možnost jeho nápravy, která je sice hodnocená jako obzvláště snižená, ale nikoli blízká se vysoké míře nepravděpodobnosti nápravy, nebo o skutečnost, že by po 28 letech (18 let trestu odnětí svobody + 10 let vyhoštění) by s ohledem na budoucí věk obžalovaného představoval po případném návratu do ČR opětovné ohrožení společenských zájmů svou trestnou činností. Zbývá doplnit, že soud si je plně vědom trvajících válečných konfliktů na Ukrajině, ale k výkonu tohoto trestu dojde až po výkonu uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody a lze očekávat, že v mezidobí se situace na Ukrajině stabilizuje a výkonu trestu vyhoštění nebude nic bránit.
33. K trestnímu řízení se vůči obžalovanému připojila s nárokem na náhradu škody [REDAKCE]. Ta po obžalovaném požadovala na náhradu škody částku 115 649 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení od 1. dne následujícího po prvním hlavním líčení, kterou vynaložila v souvislosti s proplacením nákladů vynaložených poskytovateli zdravotních služeb v souvislosti s činem obžalovaného. Provedeným dokazováním byla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vznikem této doložené škody, Za tuto škodu obžalovaný nese odpovědnost, proto mu byla dle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena povinnost ji uhradit v plné výši včetně zákonného úroku z prodlení, který byl stanoven v souladu s nařízením vlády č. 351/2013 Sb., neboť k 1.1.2024 činila repo sazba vyhlášená Českou národní bankou 6,75% procentních bodů a po jejím zvýšení o 8 procentních bodů tak úrok ke dni 16.5.2024 představuje roční úrok 14,75%. Pro úplnost se dodává, že odpovědnost obžalovaného je dána ustanovením § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., podle kterého má příslušná zdravotní pojišťovna vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na hrazené služby, které vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojištěnci.
34. K trestnímu řízení se prostřednictvím svého ustanoveného zmocněnce dále připojila poškozená [REDAKCE], kdy z jejího podání ze dne 14.5.2024 je zřejmé, že požaduje náhradu za bolestné a dále náhradu nemajetkové újmy, to vše v celkové částce 1 200 000 Kč.
35. V průběhu trestního řízení doložila poškozená posudek, jímž bylo bolestné stanoveno na 299 bodů, což odpovídá podle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví celkovou částku 120 655,47 Kč. Podle § 2958 zákona č. 89/2012 Sb., nového občanského zákoníku *při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyražující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i*

zřízení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Bolestné je majetkovou újmou, tj. škodou, proto za použití shora citované Metodiky NS soud uložil obžalovanému povinnost k náhradě škody (tj. bolestného), kterou obžalovaný poškozené svým zaviněným protiprávním jednáním způsobil, stanovené dle předloženého posudku, o němž nevznikly žádné pochybnosti. Obžalovanému tak bylo uloženo podle § 228 odst. 1 trestního řádu zaplatit poškozené na náhradě škody částku 120 655,47 Kč.

36. Dále se soud k návrhu poškozené zabýval zbytkem jejího návrhu na náhradu nemajetkové újmy. Právní rámec uplatněného nároku je upraven zákonem č. 89/2012 Sb., nového občanského zákoníku. Podle § 2959 *při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.* Podle § 2952 *bradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk).* *Záleží-li skutečná škoda ve vzniku dluhu, má poškozený právo, aby ho škůdce dluhu zprostil nebo mu poskytl náhradu.* Podle § 2955 *nelze-li výši náhrady škody přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.* Podle § 2956 *vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.* Podle § 2957 *způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pobružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, věru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu brožba nebo jiná příčina vyvolala.* Podle § 2971 *odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pobutky zvlášť zavržením hodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocítuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit.*
37. Ve vztahu k určení výše přiměřenosti nemajetkové újmy vyjádřené v penězích považuje zdejší soud za nutné zdůraznit, že jednání obžalovaného významným negativním způsobem zasáhlo do života poškozené, kdy osoba jí nejbližší, byť toho času v odloučení, se vůči ní dopustila zavrženíhodného jednání, které jí způsobilo výraznou bolest, a to nejen po stránce fyzické, ale rovněž i psychické. Na druhou stranu však jednání obžalovaného podle všeho nezanechalo u poškozené doživotní trauma, když po stránce fyzické i zdravotní nyní považuje vše za normální. Při stanovení přiměřenosti výše nemajetkové újmy vzal soud v úvahu nejen samotné okolnosti činu a bezdůvodnost jednání obžalovaného, ale rovněž i jeho postoj bez projevů vážně míněné lítosti. S ohledem na tyto skutečnosti přiměřenou satisfakcí náhrady nemajetkové újmy shledal soud částku 500 000 Kč a v této výši uložil povinnost obžalovanému k její náhradě dle § 228 odst. 1 trestního řádu a se zbytkem uplatněného nároku poškozenou dle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného

podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. 6. 2024

Mgr. Jan Hostaš v. r.
předseda senátu